

SALAH NAOURA

ÇILGIN SÜPÜRGE

ŞİP ŞAK

SALAH NAOURA

**ÇILGIN
SÜPÜRGE
ŞİPŞAK**

ÇILGIN SÜPÜRGE ŞİPŞAK

© 2019, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2018, Beltz & Gelberg

İlk baskı 2018 yılında Almanya'da *Der Ratz-Fatz-x-weg 23* adıyla
Beltz-Weinheim Basel Yayın Grubu'nun bir markası olan
Beltz & Gelberg tarafından gerçekleştirilmiştir.

Kitabın Türkçe yayın hakları ONK Ajans aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Salah Naoura

TÜRKÇELEŞTİREN: Olcay Mağden Ünal

EDİTÖR: Ümit Mutlu

SON OKUMA: Canan Topaloğlu

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. km Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Mart 2020 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-329-0

Yayınevi sertifika no: 45041

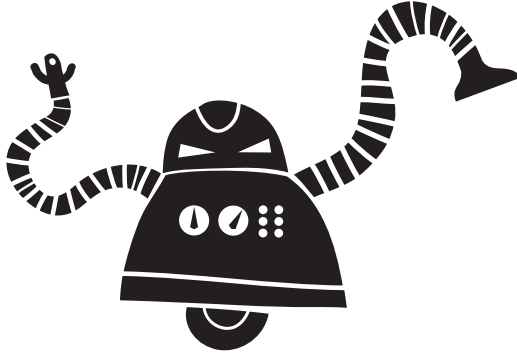
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt
ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

SALAH NAOURA

ÇILGIN
SÜPÜRGE
ŞİPŞAK

Türkçeleştiren:
Olcaý Mağden Ünal

Salah Naoura

1964'te, Alman bir anne ve Suriyeli bir babanın oğlu olarak Berlin'de doğdu. Almanya ve İsveç'te, Alman Dili ve Edebiyatı ile İsveç Dili ve Edebiyatı bölümlerinde okudu. Çocuk kitapları çevirisiyle başladığı edebi yaşamı, 1995 yılında yazarlığa evrildi; o dönemden sonra çocuklar için pek çok resimli kitap, ilk okuma kitabı ve roman yazdı. Kitapları ve çevirileriyle birçok ödül kazandı; 1992 ve 2013 yıllarında çeviri dalında Alman Gençlik Edebiyatı Ödülü'ne layık görüldü. *Matti, Sami ve Evrenin En Büyük Üç Hatası* (Matti und Sami und die drei größten Fehler des Universums) adlı romanı 2011'de Peter Härtling Ödülü'nü kazandı, daha sonrasında ise beyazperdeye uyarlandı. Kitaplarında genellikle aile, kardeş ve dostluk hikâyeleri anlatmayı seven başarılı yazar, çok katmanlı romanlarında mizaha da büyük yer ayırmayı ihmal etmiyor. Naoura hâlen çocuklar için kitaplar yazıp çeviriler yapmayı sürdürüyor.

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Süperhügo Serisi (öykü, 5 kitap)

İmdat! Çıkarın Beni Buradan (roman)

İmdat! Büyükanne Geri Dönüyor (roman)

Kardeşim Bulunmaz Hint Kumaşı (roman)

Çılgın Süpürge Şipşak (roman)

*Bana kendi hikâyelerimin yolunu açan
Maria Rutenfranz'ın anısına...*

İnek Tuzağı

Müdür Günter Güven, çocuklardan *nefret* ediyordu! Küçük, kırmızı arabasıyla okula giderken, *ah şu çocuklar!* diye düşünürdü her sabah. Kim icat etmişti ki bunları? Salyalı malyalı, düzenbaz, hilebaz, ele avuca sığmaz, yerinde durmaz küçük canavarlar! Ceketlerini, ayakkabılarını sağda solda bırakıp dururlar, kapıları çarparlar, küstah cevaplar verirler ve tüm dişleri kararana dek ağızlarına şekerleme tıkıştırırlar! Avazları çıktığı kadar öyle bir bağırlar ki cam çerçeve iniverir! O iğrenç çikletlerini duvarlara, sıraların altına, tahtaya yapıştırırlar! Büyük teneffüste ellerindeki çöpleri öylece yere atıverirler; üstelik okul bahçesinin her bir köşesinde gıcır gıcır, devasa çöp kovaları olmasına rağmen. Hele de uydurdukları şu bahaneler yok mu... Palavranın bini bir para! İnsanı suya götürüp susuz getirirler!..

Günter Güven'e, yani herkesin hitap ettiği şekilde Güven Müdür'e göre, en fenası da bu *bahanelerdi* işte. Yıllar yıllar önce, kendisine maval okuyan çocuklarla acı tecrübeler edinmişti. O zamanlar genç bir adam sayılırdı ve henüz müdür değil, öğretmendi; hem de işini çok seven ve her sabah büyük

keyifle okula giden genç bir öğretmen. Şu korkunç “inek tuzağı faciası” meydana gelene kadar...

Sıcak bir yaz günüydü. Güven Öğretmen, şehrin epey dışındaki bahçeli evine varmıştı. Bahçenin dört bir yanında çiçekler açmıştı; harikulade, kıpkırmızı kirazlar olgunlaşmış, güneşin altında ısıllı parlamaya başlamıştı. Ancak ne yazık ki birkaç gün sonra bu küçük bahçeye kiraz hırsızları dadanmış, alttaki dalları öylece, dımdızlak bırakmışlardı. Küçük bir kiraz tanesi bile kalmamıştı! O incecik dalları, yaprakları bile koparmışlardı! Üstelik, içeri girerken, medeni insanlar gibi bahçe kapısını kullanmak yerine Güven Öğretmen’in bahçesini çevreleyen o eski, fevkalade çiti yıkıp geçmişlerdi, hem de kaba ve dikkatsiz bir şekilde.

Güven Öğretmen içini çekti. Çiti onarmak için garaja gidip alet çantasını almak üzereydi ki tuhaf bir ses işitti. Önce bir yaprak hışırtısı, derken kısık sesli bir “Şşt!” nidası. Çok tuhaftı!

“Çıkın ortaya!” diye seslendi Güven Öğretmen.

Hiçbir şey olmadı.

“Sadece bir kez daha söyleyeceğim: Ortaya çıkın!”

Kiraz ağacının yanında, ortancaların hemen arkasında iki oğlan çocuğu, kararsız adımlarla beliriverdi. Biri sarı, diğeri kahverengi saçlıydı. İkisinin de sırtında tıka basa dolu çantalar vardı ve Güven Öğretmen, o çantaların içinde ne olduğunu gayet iyi biliyordu: kirazlar! *Onun* kirazları!

“Hırsızlar!”

“Biz hırsız değiliz!” diye haykırdı sarışın oğlan.

“Görürsünüz siz...”

“Bir dakika! Sakın kıpırdamayın!” diye seslendi kahverengi lüleli oğlan.

“Ya? Peki, çok affedersiniz ama, *neden* acaba?”

“Çünkü... çünkü iki adım ötenizde inek tuzağımız duruyor!”

İşte bu, Güven Öğretmen’in o âna dek duyduğu *en* saçma bahaneydi, ki bu zamana kadar yüzlerce, hatta binlerce bahane duymuştu. Daha önce kulağına inek tuzağı diye bir şey çalınmamıştı. Öyle bir şey *yoktu ki* zaten! Ah şu sevimsiz, küçük hırsızlar!.. Vakit kazanmak için, ceza almadan paçayı yırtmak için zırvalayıp duruyorlardı işte...

Güven Öğretmen, “Görürsünüz siz, sizi keratalar,” diye homurdandı ve iki adım attı. “Hele sizi bir elime...”

Ama daha fazla devam edemedi, çünkü toprağa kazılmış bir çukur onu yutuverdi.

Lara Petek

İnek tuzağı öyle fazla derin sayılmazdı ama Güven Öğretmen'in düşüp bacağına kırmasına yetmişti. Üstelik bu bacak, saçma bir şekilde, bir türlü eskisi gibi kaynayamadı ve Güven Öğretmen de o günden beri mecburen baston kullanmaya başladı. Arada bir, özellikle de yağmurlu havalarda, şiddetli ağrılara katlanmak zorunda kalıyordu artık.

O iki çocuk ise ortadan sıvışmayı başarmıştı ve bu, son derece can sıkıcıydı. Gerçi Güven Öğretmen'in, yaşananlara dair en ufak şüphesi yoktu: Bu iki hırsız, peşlerine düşenleri atlatmak için tuzak kurmuştu! Güven Öğretmen içine düşsün diye hazırlanmış bir *öğretmen* tuzağıydı bu.

Aksayan bacağıyla hastaneden çıktığı gün intikam yemini ediyordu Güven Öğretmen. *Çocuklar!* diye düşündü. *Küçük yalan canavarları! Ama buraya kadar! Bir daha kanmam! Bana sökmez! Bana sökmez!*

Çok daha sonraları Güven Öğretmen başka bir okula atandı, müdür oldu ve okulunda yalan söylenmemesi için elinden geleni yaptı. Tüm bahaneler, masumane yalanlar ve uyduruk hikâyeler; ne var ne yok hepsi cezalandırıldı. Yalan söylerken yakalanan herkes, yere dökülen yaprakları süpürmek, trab-

zanları cilalamak ya da fayansların arasındaki kararmış derzleri bembeyaz oluncaya dek diş fırçasıyla fırçalamak zorundaydı.

Ama meseleyi bunların da kökten çözdüğü söylenemezdi; çocuklar yine de yalana başvuru yordu. Ödevlerini unuttuklarında ya da bir haltlar karıştırdıklarında, en utanmaz bahaneleri uydurmaktan geri durmuyorlardı.

İşte bu yüzden, Bayan Tizses bir cuma sabahı odasına girip de Lara Petek hakkında yeni şikâyetler yağdırmaya başladığında, Güven Müdür hiç şaşırmadı. 3B'den Lara Petek, tüm okulun en felaket yalan ve bahane üreticisiydi. Her şey bir yana, müthiş bir hayal gücü vardı. Şimdiye kadarki bahaneleri o kadar ikna ediciydi ki Güven Müdür hepsine kanmıştı. En azından, ilk başta. Tabii sonradan, her seferinde, yine bir yalanın tuzağına düştüğünün farkına varmıştı. Ah şu korkunç, işgüzar, *hayalperest* Lara'nın uydurduğu hikâyeler yok muydu!..

"Lara beni deli ediyor!" diye ciyakladı Bayan Tizses. "Hiç durmadan yalan söylüyor!" Bayan Tizses, Güven Müdür'ün en gözde öğretmeniydi. Kadının sabahtan akşama kadar saçma sapan bahaneler uyduran iki kızı vardı (tabii bu bahaneler Lara'nın kilerle kıyas kabul edecek türden değillerdi) ve bu yüzden Bayan Tizses, tıpkı Güven Müdür gibi, çocukların yalan söylemelerinden nefret ediyordu.

"Bahane, bahane, bahane! Bir türlü bitmek bilmiyor; tıpkı evdeki gibi!" diye söylendi Bayan Tizses.

"İşte en fenası da o bahaneler!" dedi Güven Müdür. "Sahi, size şu inek tuzağı meselesini anlatmış mıydım?"

“Evet Müdür Bey. En az on defa.”

“Hadi ya...” Müdür içini çekti. “Eh, o zaman Lara’yı çağırın lütfen.”

Bayan Tizses kapıyı açtı, Lara Petek içeri girip çalışma masasının önündeki “yalan kanepesi”ne oturdu. Kırmızıydı bu kanepeler. Güven Müdür bu rengi özellikle arayıp bulmuştu, çünkü tüm ikaz levhaları da bu kırmızıdan yapıldı. Çocuklar bunu görür görmez yanlış bir şey yaptıklarını anlardı. Ayrıca kanepenin ayakları o kadar kısaydı ki, orada oturdukları sürece çocuklar Güven Müdür’e aşağıdan, hem de bir hayli aşağıdan bakmak zorunda kalıyorlardı. Kanepenin bu özelliği müdür için ayrı bir öneme sahipti, çünkü böylece bu baş belası küçük canavarlar okulda kimin lafının geçtiğinin farkına varıyorlardı.

“Evet Lara... Sana bu kez ne ceza vermem gerektiğini gerçekten bilemiyorum artık...” diye homurdandı Güven Müdür. “Şimdiye dek söylediğin yalanlar sayesinde kızlar tuvaletinin fayansları pırıl pırıl oldu.”

“İyi de ben yalan falan söylemedim!” dedi Lara, yüzüne düşen bir tutam saçı üfleyip uzaklaştırarak.

“Artık tahammülüm kalmadı!” diye ciyakladı Bayan Tizses.

“Bu kez ne oldu bakalım?” diye sordu Güven Müdür.

Lara hafta sonu ödevini yapmamış, güya buna zaman bulamamıştı.

“Ben de kendisinden, o hâlde bir zahmet oturup ödev yapmaktan daha önemli işi her neyse onun hakkında bir kompozisyon yazmasını istedim!” dedi Bayan Tizses, Lara’nın kom-

pozisyon defterini elinde sallayarak. “Peki o ne yazdı dersiniz? Külliye yalan dolan!”

“Hiç de bile!” diye itiraz etti Lara.

“Pekâlâ Bayan Tizses. Konuyla ben ilgilenirim,” dedi Güven Müdür. “Siz gidebilirsiniz.”

Bayan Tizses kompozisyon defterini müdürün çalışma masasına fırlattı ve hışımla kapıdan çıktı.

Güven Müdür defteri açtı ve kompozisyonun başlığını okudu:

Çılgın Süpürge Şipşak

“İlginç bir şeye benziyor,” dedi. Ardından, Lara’nın kompozisyonunu baştan sona okudu ve koca bir kahkaha patlattı. “Bu, yapılmamış bir ödevle ilgili duyduğum en eğlenceli bahane!”

Lara, müdüre öfkeyle baktı. “Bahane falan değil bu! Hem, sizin başınıza böyle bir şey gelmiş olsaydı bunu hiç de eğlenceli bulmazdınız!”

Güven Müdür kurnazca sırtıttı. “Burada yazanlara göre, 3A sınıfından arkadaşın Gerti de tüm bunlar olup biterken senin yanındaymış. E o hâlde, buradakilerin hepsinden haberi vardır, değil mi?”

Bu küçük, acımasız numarası sayesinde Lara tüm hikâyeyi uydurduğunu itiraf edecekti; Güven Müdür buna adı gibi güveniyordu.

“Niye gidip ona kendiniz sormuyorsunuz?” diye karşılık verdi Lara, omuzlarını silkip.

Üç dakika sonra Gerti, Lara'nın yanında, kanepedeki yerini almıştı. Güven Müdür bu kızı iyi tanırdı. Lara'ya göre çok daha uslu ve ürkekti, üstelik bugüne dek bir kez bile yalan söylediği görülmemişti. Fakat bu ikili, birbirinin en yakın arkadaşındı, bu yüzden belki de Gerti, Lara ne diyorsa onu yapıyordu, kim bilir?

"Pekâlâ Gerti. Şu *Şip-Şak Kek-Ver 320* ile ilgili neler biliyosun bakalım?" diye sordu Güven Müdür, bir yandan Lara'nın defterini kapatırken.

"Her şeyi," dedi Gerti, "hem de gayet iyi."

"Ayrıca, adı *Şip-Şak Eks-Per 23. Kek-Ver 320* değil," diye düzeltti Lara. "Şu süpürge, başımıza epey iş açtı, değil mi Gerti?"

Gerti başıyla onayladı. "Hem de nasıl... Başımıza öyle işler açtı ki ödev yapmaya bile vaktimiz kalmadı."

"Tabii. Çünkü *acilen* yola çıkmanız gerekiyordu!" dedi Güven Müdür, işneleyici bir sesle.

"Evet. Çok, çok hızlı olmalıydık," dedi Lara, müdürün sözlerini onaylayarak. "Daha önce hiç böyle *acilen* yola koyulmak zorunda kalmamıştık."

Güven Müdür, kızların söyledikleri tek bir kelimeye bile inanmıyordu. "Güzel. O hâlde, şu maceranızı iyice bir anlatmanızı istesem bana karşı çıkmazsınız, değil mi? Şimdi şöyle yapacağız: Siz ikiniz, gelecek haftadan itibaren büyük tenefüslerde odama geleceksiniz ve olan biten her şeyi bana etraflıca anlatacaksınız. Başından sonuna, ne varsa."

“Yok artık, daha neler!” diye içini çekti Gerti, gözlerini devirerek.

“Teneffüse ne ara çıkacağız peki?” dedi Lara huysuzlanarak.

“Ah. Onu unutun gitsin işte,” diye karşılık verdi Güven Müdür.

Hafta sonu ödevimi ne yazık ki yapamadım. Hepsi, Şip-Şak'ın suçu. Bir elektrikli süpürge bu. 3A sınıfından arkadaşım Gerti ile birlikte onu değiştirmemiz gerekiyordu, bu yüzden dünya turuna çıkmak zorunda kaldık. Yetkili firma dünyanın öbür ucundaymış. Avustralya'nın oralarda bir yerde. Geri döndüğümüzde pazar akşamı olmuştu bile, saat çok geçti ve ben de çok yorgundum. Ödevimi yarın yaparım.

Her şey bu kısa, öz ve son derece inandırıcı mazeret kompozisyonuyla başladı. Lara, Gerti ve Ralf, Güven Müdür'ün odasında, tam on beş gün boyunca anlattı da anlattı. Hikâye dallanıp budaklandı, işin içine tuhaf tuhaf insanlar katıldı ama sonuçta, dinleyen herkes bu öyküye bayıldı!

Çılgın Süpürge Şipşak, kırmızı bir kanepede başlayıp tozlu çöl yollarına uzanan, casusluk filmlerini aratmayan, çılgın mı çılgın bir roman!

Türkçeleştiren:
Olcaı Mağden Ünal

www.tudem.com

f t i o tudemyayin grubu

ISBN: 978-605-285-329-0

9 786052 853290